

Bjartskygd

"Hóast lívið kann tykjast dapurt, so eru altíð glottar fyri framman. Eg eri optimist og royni at hyggja eftir tí ljósa í lívinum, gjørdi eg ikki tað, so var lívið ikki vert at liva, sigur Poulina Joensen, listakvinna úr Klaksvík

25 myndir og nakrir postalínslutir, hondmálaðir, hetta er tað tú kann síggja í Smíðjuni í Lítuvík um vikuskiftið. Listakvinnan, Poulina Joensen úr Klaksvík, heldur eina framsýning í samband við, at tað eru 25 ár síðan hon fyrstu ferð helt eina sjálvstøðuna framsýning í Havn.

Og hvussu eru so hesar myndir. Eitt er felags fyri allar, tær eru hugnaligar, litirnir eru ljósir og tær lýsa Føroyar, kanska ikki so nógv nútíðina, men heldur lýta aftureftir.

Skal eg verða heilt erligur, so er motivvalini hjá Poulina ikki júst tey sum mær dárast best. Ikki mín stíllur. Men eg veit eisini, at ein stórir, rættuliga stórir partur av føroyingum dáma sera væl júst tær myndir, sum Poulina malar.

Men eftir mínum tykki er Poulina ein meistari í litum, og tað eru júst litirnir eg fall fyri, tá eg vitjaði framsýningina hós-dagin.

Litirnir eru ljósir. Fleiri málningar lýsa føroyska samfelagið um summartíð og leikandi børn. tey liva

upp. Føroyar í bestu hoytið við grønum líðum og sól, ja, tað finst næstan bert á málningum longur, nú terrin ger burtur av sær, áðrenn græsið er hálvvaksið.

Men Poulina hevur eisini vetrarmyndir, har tú sær ótyðlig kavael, skip í ódn og brimið í græsið, men tó fjart í myndini hómost okkurt ljós, sum minnir um, at tað ikki bert er myrkur fyri framman.

Optimist

—Eg eri optimist, eg royni altíð at síggja tað ljósa í lívinum og tað ger lívið vert at liva. Livavalið hjá mær er eisini merkt av, at eg síggi ljóst uppá tilveruna, sigur Poulina Joensen.

Sum nevnt, so roynir Poulina at lýsa gomlu tíðina. Tú sær myndir at fiskaarbeiði, tá klippfiskur verður tilvirkaður, tú sær sluppir liggja við bryggju og onnur evnir, sum lýsa eina farna tíð.

—Mær dárast at liva tað gamla uppaftur. Eg veit væl, at fólk ikki høvdu tað so lætt fyrr, men farna

tíðin er áhugaverd. Eg havi eisini sjálv arbeitt í fisk og hagan koma hugskotini. Hóast tíðin var strævin, so var hon eisini hugnalig, sigur Poulina Joensen.

Frá ungum árum

Poulina hevur dáma at teknað og málað síðan hon var smágenta. Hon er dóttir Eliesar í Pállstovu og hann var eisini kendur sum listamaður.

—Eg havi ikki so lætt við at síggja eitt hvítt pappir ella lørri, so kemur tráanin eftir at seta litir á, men mítt arbeiði er ikki bert innan olju og pastellmyndir.

—Um veturin undirvísi eg í postalínsmáling. Og eg arbeiði nógv heima við postalínsmáling. Eg havi sjálv óvn og høli til hetta arbeiði.

—Seinastu 23 árin hava eg mála myndir á plattar. Hesir verða so seldir um jóltíðir. Allir plattarnir eru hondmálaðir, og hetta arbeiðið ætli eg mær at halda fram við so leingi eg orki. Eg máli 300 plattar á hvørjum ári, sigur Poulina Joensen.

"Eg eri optimist og royni at síggja tað ljósa í lívinum, eg finni altíð onkran glotta fyri framman", sigur Poulina Joensen

Meðan vit sita og prátta kemur ein kvinna um miðjan aldur og spyr: "Er tað tygum sum mála jólaplattarnar. Eg eigi teir allar og dámi teir væl".

Abstrakt

Poulina hevur eisini roynt seg við abstraktum

málningum, men hon fellur aftur á náttúru-lýsingarnar. Poulina hevur eisini arbeitt við linolium-skurðum, men hesir eru ikki við á framsýningini í Lítuvík hesuferð.

Poulina var gift við Bernhard Brim, hann doyði í 1969, hann var ættaður úr bygðini við

Gjógv og hvørja ferð Poulina vitjar har, so tekur hon blýantin fram. Á framsýningini er ein sera vøkur mynd, sum lýsir umhvørvið fram í gjøgnum dalin við Gjógv.

Poulina saman við eini ommudóttir

*Orð: Jústinus Eidesgaard
Myndir: Kalmar Lindenskov*